

Motion till riksdagen 2012/13:Ub218

av **Agneta Gille och Lena Sommestad (S)**

Verka för utbildning i hållbar utveckling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att nationellt och internationellt verka för utbildning i hållbar utveckling.

Motivering

En grundläggande utmaning för oss som medborgare i dag är att tillsammans skapa en hållbar utveckling i vårt land, men även bidra till detta utanför vårt lands gränser.

Olof Palmes tal vid Stockholmskonferensen om den mänskliga miljön 1972 illustrerar väl förutsättningarna för den utmaningen. ”När det gäller människans livsmiljö finns det ingen individuell framtid, varken för människor eller för nationer. Framtiden är gemensam. I gemenskap ska vi dela den. Tillsammans måste vi skapa den.”

Vår uppgift som politiker måste vara att formulera samhällsvisionen, att så konkret som möjligt beskriva vad en hållbar utveckling innebär på alla samhällets områden, peka på vägarna dit och stimulera medborgarna att från unga år tillsammans med andra vilja och kunna gå dessa vägar.

Det handlar om alla tre dimensionerna av hållbar utveckling, den miljömässiga, den sociala och den ekonomiska, som ömsesidigt måste förstärka varandra. Det handlar alltså i lika hög grad om relationen människa–natur som relationen människa–människa och att dessa stöds av en sund ekonomisk utveckling.

Vid toppmötet i Johannesburg i september 2002 antog världens stats- och regeringschefer en handlingsplan, som uppmanar regeringarna världen över att låta utbildningssystemen från förskolan t.o.m. universiteten genomsyras av perspektivet hållbar utveckling. Här tillskrevs utbildning en avgörande roll för

Fel! Okänt namn på

att nå hållbar utveckling och därmed kunna möta mänsklighetens stora utmaningar, så avgörande, att världens ledare uppmanade Förenta nationerna att förklara 2005–2014 som ett årtionde för utbildning för hållbar utveckling. Detta skedde genom beslut i FN:s generalförsamling i december 2002.

Det finns således många goda skäl för att vi i Sverige ska stärka och tydliggöra utbildningens roll för att skapa framtiden, för att skapa en hållbar utveckling nationellt och internationellt. Sverige bör åta sig ett ansvar som föregångsland inom utbildning för hållbar utveckling.

Detta kan ske genom att vi på alla nivåer av utbildningssystemet stimulerar till ständigt pågående samtal och reflektioner över hur den enskilda förskolan, skolan, vuxenutbildningen, högskolan eller universitetet, folkbildningens studieförbund och folkhögskolor bättre och tydligare än i dag genom sin utbildning kan bidra till en hållbar utveckling. Det måste ske genom stimulans uppifrån, genom riksdag, departement, myndigheter och kommunala församlingar samt genom politiker på alla nivåer, som talar och skriver om utbildning för hållbar utveckling. Men framför allt, genom konkreta idéer från dem som är direkt engagerade i utbildningen, som lärare, elever, skol- och universitetsledare, studenter, föräldrar, forskare, övrig personal samt läromedelsförfattare och producenter. Ett engagerat arbete för hållbar utveckling på skolor och förskolor är också en fråga om kvalitet i skolarbetet. En väg att inspirera och ge stöd till respektive kommuns förskolor, grundskolor och gymnasieskolor är att arbeta för att erhålla Skolverkets utmärkelse Skola för hållbar utveckling. Utmärkelsen har visat sig vara framgångsrik då man har lyckats samla både pedagoger och rektorer kring miljöfrågor i skolan och inspirera dem att bredda perspektivet med hållbar utveckling.

Med tanke på det allvarliga läge som råder inom många områden i världen i dag, t.ex. inom klimatområdet, inom hälsoområdet, inom det sociala området och i kampen för mänskliga rättigheter, finns det verkligen starka skäl att hållbar utveckling förs in som ett viktigt perspektiv i utbildningen på alla nivåer inom förskolan, grundskolan, gymnasieskolan och folkbildningen, också i vårt land.

Vi måste med de synnerligen goda förutsättningar vi i vårt land har, ta vårt ansvar som föredöme och stimulera utbildningssystemen i alla delar av världen, att under detta årtionde präglas av perspektivet hållbar utveckling. Regeringen bör därför kraftfullt driva frågan om utbildning för hållbar utveckling i alla relevanta internationella organ, t.ex. Nordiska ministerrådet, EU, Europarådet, Unesco och Världsbanken samt genom Sidas verksamhet. Det ligger i vårt direkta nationella intresse att utbildningssystemen i alla delar av världen arbetar för hållbar utveckling och därmed för demokrati och fred.

Stockholm den 24 september 2012

Agneta Gille (S)

Lena Sommestad (S)